PRZYKŁADOWE RÓWNOLEGŁE ALGORYTMY NUMERYCZNE

LESŁAW SIENIAWSKI © 2017

DEFINICJA ILOCZYNU MACIERZY

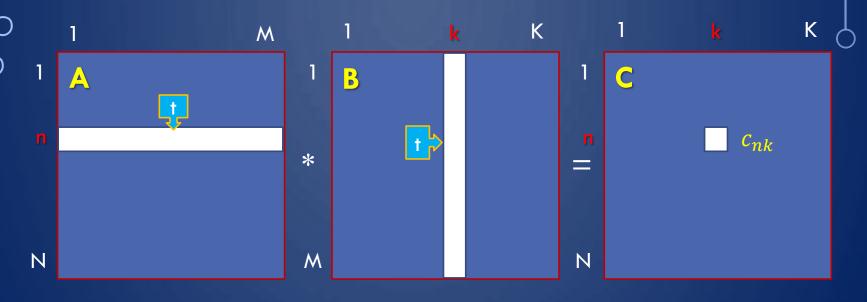
Dane są macierze:

- A[N, M] elementy a_{nm}
- B[M, K] elementy b_{mk}

lloczynem macierzy A i B jest macierz C [N, K], której elementy są określone jako

$$c_{nk} = \sum_{t=1}^{M} a_{nt} b_{tk}$$

SCHEMAT MNOŻENIA MACIERZY

$$c_{nk} = \sum_{t=1}^{M} a_{nt} b_{tk}$$

Do obliczenia jednego elementu macierzy C potrzeba M mnożeń oraz M-1 dodawań. Dla wyznaczenia macierzy C wymagane jest łącznie (2M-1)*N*K działań zmiennoprzecinkowych.

MNOŻENIE MACIERZY

Algorytmy mnożenia macierzy są często definiowane dla zadania postaci C = C + A*B

Odpowiednio: $c_{nk} = c_{nk} + \sum_{t=1}^{M} a_{nt} b_{tk}$

dla n=1...N; k=1...K.

Do obliczenia jednego elementu macierzy C trzeba teraz M mnożeń i M dodawań, tj 2M operacji arytmetycznych. Obliczenie macierzy C wymaga 2MNK operacji.

Dla macierzy kwadratowych (M=K=N) złożoność algorytmu wynosi $2N^3$ operacji zmiennoprzecinkowych.

ROZWIĄZANIE IDEALNE

Ideał: obliczenie iloczynu macierzy [N, N] na p procesorach w czasie równym $2N^3/p$, tj. proporcjonalne skrócenie czasu w stosunku do realizacji na jednym procesorze.

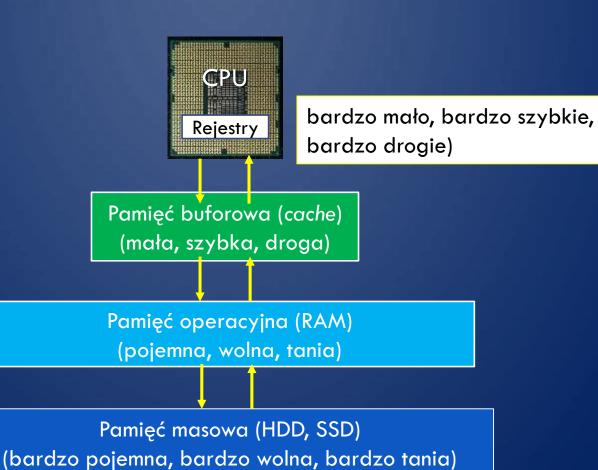
WYDAJNOŚĆ MNOŻENIA MACIERZY

Sposób dostępu do pamięci:

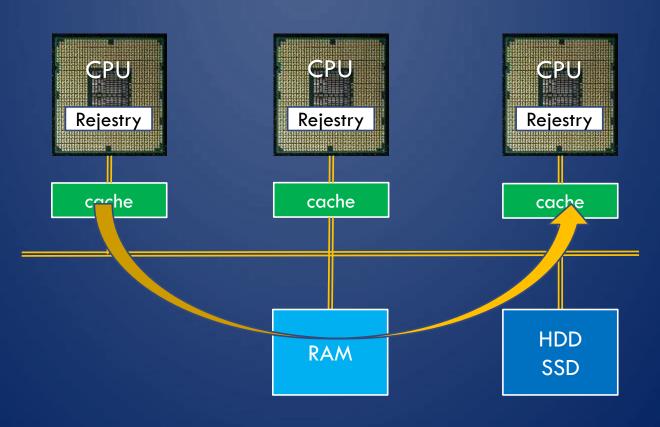
- Pamięć współdzielona
 - Wąskie gardło: pamięć buforowa (ang. cache) konieczność przemieszczania danych pomiędzy poziomami hierarchii pamięci
- Pamięć rozproszona
 - Wąskie gardło: komunikacja pomiędzy procesami

HIERARCHIA PAMIĘCI

ARCHITEKTURA SMP A HIERARCHIA PAMIĘCI

Fizyczna synchronizacja danych

- Optymalne użycie CPU: obliczenia na rejestrach
- Podstawowy zasięg programu: 3 poziomy pamięci (rejestry, cache i RAM) - wirtualnie program działa tylko w rejestrach i RAM
- Czas przenoszenia danych między poziomami pamięci (zwłaszcza w przypadku skrajnych transferów) przekracza czas wykonania operacji na danych

Oznaczenie:

 $q = \frac{liczba\ operacji\ zmiennoprzecinkowych}{liczba\ odwołań\ do\ pamięci}$

Dla danego algorytmu współczynnik *q* wskazuje na intensywność obliczeń względem operacji dostępu do pamięci – "jakość" algorytmu.

Większe q – algorytm bardziej przydatny do zastosowania.

IMPLEMENTACJA MNOŻENIA MACIERZY Z UŻYCIEM PAMIĘCI WSPÓŁDZIELONEJ

Założenia:

- Liczba poziomów hierarchii pamięci = 2
 (pamięć szybka mała, pamięć wolna duża)
- Pamięć szybka pojemność E elementów macierzy, gdzie

$$N < E << N^2$$

- Pamięć wolna wystarczająca dla umieszczenia elementów wszystkich macierzy
- Optymalna gospodarka danymi (minimalizacja czasu dostępu do danych ponownie wykorzystywanych)

IMPLEMENTACJA MNOŻENIA MACIERZY Z UŻYCIEM PAMIĘCI WSPÓŁDZIELONEJ (2)

Podstawowy algorytm (oznaczenia jak poprzednio)

```
for (i=1; i<=N; i++)
  for (k=1; k<=K; k++)
  for (t=1; t<=M; t++)
     c[i][k] = c[i][k] + a[i][t] * b[t][k];</pre>
```

Załóżmy, że:

- 1. Macierz A pobieramy z pamięci wierszami i przechowujemy je w szybkiej pamięci, dopóki są potrzebne (odczyt),
- 2. Elementy macierzy B pobieramy pojedynczo (odczyt),
- 3. Obliczane elementy macierzy C przechowujemy w szybkiej pamięci przez cały czas potrzebny do obliczenia wartości (odczyt i zapis)

IMPLEMENTACJA MNOŻENIA MACIERZY Z UŻYCIEM PAMIĘCI WSPÓŁDZIELONEJ (3)

Analiza złożoności algorytmu:

- A. Odwołania do pamięci
 - 1. $N*N = N^2$ odczytów elementów macierzy A
 - 2. $N*N*N = N^3$ odczytów elementów macierzy B
 - 3. $(N+N)*N=2*N^2$ dostępów do elementów macierzy C Łączna liczba odwołań do pamięci $A=N^3+3*N^2$. Dla dużych N, można przyjąć $A\approx N^3$.
- B. Liczba operacji zmiennoprzecinkowych $F=2*N^3$

Zatem
$$q = \frac{F}{A} \approx \frac{2*N^3}{N^3} \approx 2$$
.

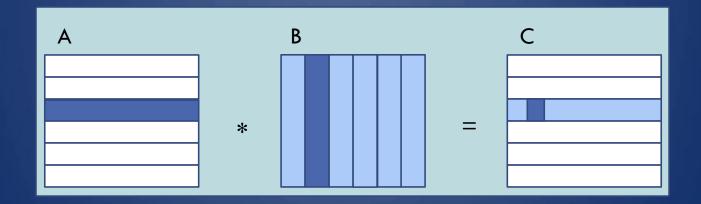
 $q \approx 2$ nie jest dobrym wynikiem.

IMPLEMENTACJA MNOŻENIA MACIERZY Z UŻYCIEM PAMIĘCI WSPÓŁDZIELONEJ (4)

Jeżeli nie jest możliwe przechowanie całego wiersza macierzy A w pamięci szybkiej, to liczba dostępów do jej elementów zwiększa się wtedy do N^3 .

Zatem
$$q = \frac{F}{A} \approx \frac{2*N^3}{2*N^3} \approx 1$$
.

IMPLEMENTACJA MNOŻENIA MACIERZY Z PODZIAŁEM NA BLOKI 1D

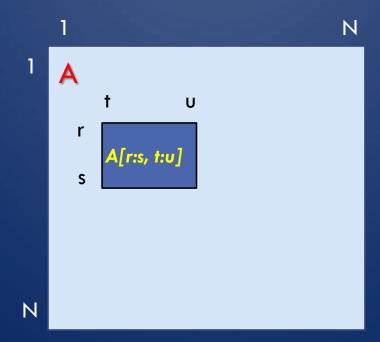
Bloki oznaczone kolorem granatowym biorą udział w tym samym podzadaniu obliczania elementów macierzy C.

Wyznaczenie całego bloku macierzy C wymaga dostępu do wszystkich kolumn bloku macierzy B.

IMPLEMENTACJA MNOŻENIA MACIERZY Z PODZIAŁEM NA BLOKI 1D (2)

Oznaczenie:

A[r:s, t:u] – podmacierz macierzy A zawierająca elementy należące do wierszy r...s i kolumn t...u.

IMPLEMENTACJA MNOŻENIA MACIERZY Z PODZIAŁEM NA BLOKI 1D (3)

- W macierzy A wyodrębniamy wiersze;
 k-ty wiersz to A/k:0, k:(n-1)/;
- Macierz B dzielimy na bloki kolumn $B = [B^0, B^1, ..., B^{b-1}];$ liczba bloków wynosi b;
- Macierz C dzielimy na bloki wierszy $C = [C^0, C^1, ..., C^{b-1}]$

Algorytm przyjmuje postać:

```
for (j=0, j<b; j++)

for (k=0; k<n; k++)

C<sup>j</sup> = C<sup>j</sup> + A[k:0, k:(n-1)] * B<sup>j</sup>;
```

OSZACOWANIE ZŁOŻONOŚCI

Szybka pamięć powinna pomieścić równocześnie:

- 1 wiersz macierzy A (n elementów)
- 1 blok kolumn macierzy B (n*n/b elementów)
- 1 blok wierszy macierzy C (n*n/b elementów)

Łączne zapotrzebowanie na pamięć szybką: $M \ge 2\frac{n^2}{b} + n$

Liczba kontaktów z pamięcią szybką:

- N-krotny odczyt macierzy A b*n² dostępów
- Jednokrotne odczytanie każdego bloku B $n*n/b*b=n^2$
- Jednokrotne odczytanie i zapisanie bloku C $2n^2$

Łączna liczba dostępów do pamięci: $(b+3)n^2$.

OBLICZENIE WSPÓŁCZYNNIKA "JAKOŚCI"

Przypomnienie: $q = \frac{liczba\ operacji\ zmiennoprzecinkowych}{liczba\ odwołań\ do\ pamięci}$

Z poprzednich obliczeń mamy:

- Liczba operacji zmp = $2n^3$
- Liczba odwołań do pamięci: $(b+3)n^2$; b=liczba bloków

Po podstawieniu, mamy $q = \frac{2n^3}{(b+3)n^2}$.

Z zapotrzebowania na pamięć mamy

$$b \ge \frac{2n^2}{M-n} \approx \frac{2n^2}{M}$$
 , dla $M \gg n$.

Zatem $q \approx \frac{M}{n}$, tj. M powinno rosnąć tak szybko, jak n lub szybciej.

INNE ALGORYTMY MNOŻENIA MACIERZY

- Pamięć współdzielona
 - Mnożenie macierzy z podziałem na bloki 2D
- Pamięć rozproszona
 - Algorytmy blokowe (różne wersje, różne topologie połączeń, w tym 2D i 3D)

ZADANIE SORTOWANIA

Dane: ciąg liczb $a_1, a_2, \ldots, a_n; n>1;$

Cel: zmiana kolejności elementów ciągu a_i tak, aby uzyskać ciąg $a_{i1},\,a_{i2},\,\ldots\,,\,a_{in}$, w którym $a_{ij} \leq a_{i(j+1)} \;\; \text{dla każdego j} = 1,\,2,\,\ldots,\,n.$

UWAGA: indeksy ij należy interpretować jako i_i .

IDEA SORTOWANIA BĄBELKOWEGO

Zadany ciąg liczb (docelowe uporządkowanie: niemalejące)

 7
 2
 32
 9
 18
 3
 1
 2
 9
 0
 12
 5

Krok 1: porównanie elementów i ewentualna zamiana miejscami

7 2 32 9 18 3 1 2 9 0 12 5

Wynik

2 7 32 9 18 3 1 2 9 0 12 5

Krok 2: porównanie elementów i ewentualna zamiana miejscami

2 7 32 9 18 3 1 2 9 0 12 5

Wynik (bez zmian)

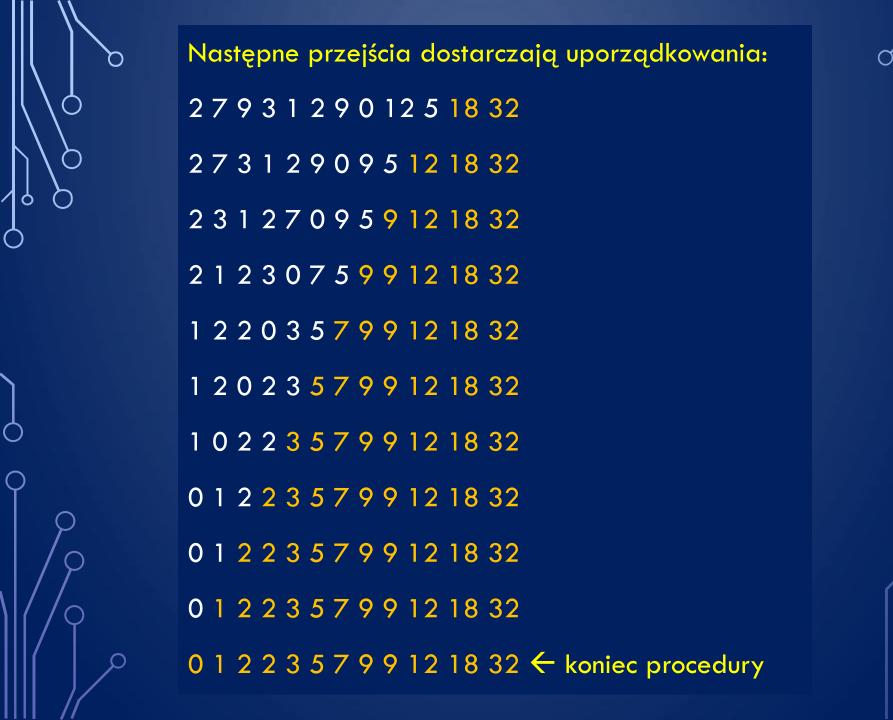
itd. aż do ostatniego elementu

2 7 9 18 3 1 2 9 0 12 15 32

Koniec przejścia #1

2 7 9 18 3 1 2 9 0 12 15 32

Element na swoim miejscu

Animacja przedstawiającą ideę sortowania bąbelkowego

6 5 3 1 8 7 2 4

https://pl.wikipedia.org/wiki/Plik:Bubble-sort-example-300px.gif

Taniec węgierski na temat sortowania bąbelkowego

PODSTAWOWY ALGORYTM

```
for (i=0; i<n-1; i++)
{ for (j=0; j<n-i-1; j++)
   { if (array[j] > array[j+1])
     { swap = array[j];
       array[j] = array[j+1];
       array[j+1] = swap;
```

[na podstawie: http://www.programmingsimplified.com/c/source-code/c-program-bubble-sort]

W publikacjach – warianty różniące się kolejnością działań.

PODSTAWOWY ALGORYTM (2)

Liczba wykonywanych porównań:

- Przejście #1: n-1
- Przejście #2: n-2
- •
- Przejście #n: 0

Łącznie: $n(n-1)/2 \approx n^2/2$ porównań dla dużych n

ULEPSZENIE PODSTAWOWEGO ALGORYTMU

Dodatkowy wskaźnik informujący o tym, czy w czasie danego przejścia wystąpiła zamiana elementów.

- Przed rozpoczęciem przejścia zerowanie wskaźnika.
- W razie wykonania zamiany elementów ustawianie.
- Po zakończeniu przejścia badanie wskaźnika:
 nieustawiony oznacza zakończenie procesu sortowania.

Efekt: eliminacja zbędnych przejść (skrócenie czasu sortowania) dla ciągów częściowo uporządkowanych.

ULEPSZENIE (2)

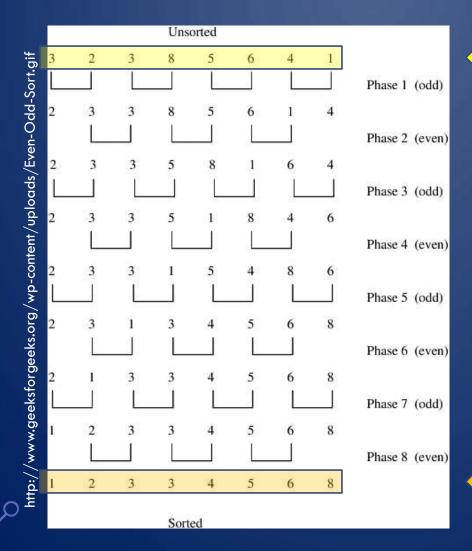
```
void bubblesort( int a[], int n )
{ int i, j, tmp, change;
  for (i=0; i<n-1; ++i)
  { change=0;
    for (j=0; j< n-1-i; j++)
    { if (a[j+1] < a[j]) //porównanie sąsiądów
       { tmp = a[j];
         a[j] = a[j+1];
         a[j+1] = tmp; //wypchanie babelka
         change=1;
    if(!change)
      break; // nie dokonano zmian - koniec!
     [na podstawie: https://pl.wikibooks.org/wiki/Kody_źródłowe/Sortowanie_babelkowe]
```

ODMIANA SORTOWANIA BĄBELKOWEGO: ODD-EVEN SORT

```
Modyfikacja polega na podziale na 2 fazy: nieparzystą (ang. odd)
i parzystą (ang. even). Algorym kończy działanie gdy ciąg zostanie
posortowany i w każdym przejściu wystąpi faza nieparzysta i parzysta.
  for (i=0; i < n; i--)
     if nieparzyste(i)
       for (j=0; j \le (n/2-1); j++)
         porównaj zamien(a2j+1, a2j+2);
     if parzyste(i)
       for (j=1; (j \le (n/2-1)); j++)
         porównaj zamien(a2j, a2j+1);
```

[Lucjan Stapp, Programowanie równoległe i rozproszone, Wykład 12, http://www.mini.pw.edu.pl/~lucjan/PRiR/wyklad12.pdf]

ODMIANA SORTOWANIA BĄBELKOWEGO: ODD-EVEN SORT (2)

Dane wyjściowe

Kolejne fazy sortowania

Wynik sortowania

ANALIZA ZŁOŻONOŚCI ALGORYTMU Odd-Even Sort

1 krok
$$\rightarrow \frac{N}{2}$$
 lub $\frac{N}{2} - 1$ porównań

N kroków \rightarrow rząd $N*\frac{N}{2} \approx \frac{N^2}{2}$ porównań, dla dużych N

Złożoność analogiczna jak dla wersji podstawowej.

ALGORYTM ODD-EVEN SORT W WERSJI RÓWNOLEGŁEJ

Założenia:

- Sortowanie odbywa się z wykorzystaniem p procesorów,
- Każdy procesor przechowuje 1 element ciągu,
- Każdy procesor komunikuje się jedynie ze swoimi sąsiadami (lewym lub prawym), o ile istnieją.

Przebieg operacji porównanie_wymiana:

• Efekt wykonania operacji: przechowywane wartości zachowują porządek numeracji procesorów, tj. dla i < k jest $a_i <= a_k$

RÓWNOLEGŁY BLOKOWY ALGORYTM ODD-EVEN SORT

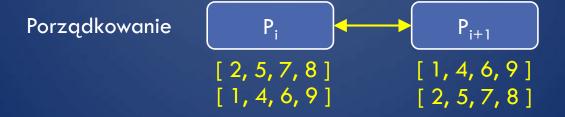
Założenia:

- Sortowanie odbywa się z wykorzystaniem p procesorów,
- Każdy procesor przechowuje blok N/p uporządkowanych elementów podciągu (N podzielne przez p)
- Każdy procesor komunikuje się jedynie ze swoimi sąsiadami (lewym lub prawym), o ile istnieją.
- Wykonuje się operacje porównanie_sklejanie analogiczne jak w przypadku przechowywania pojedynczego elementu ciągu
 - 1. Wymiana prowadzi do chwilowego podwojenia liczby elementów podciągu w procesorach,
 - Porządkowanie ustala dwa identyczne podciągi w danej parze procesorów
 - 3. Wynik: procesor o niższym numerze zachowuje N/p początkowych elementów podciągu, a procesor o wyższym pozostałe N/p elementów.
- Efekt wykonania operacji: przechowywane wartości zachowują porządek numeracji swoich procesorów.

RÓWNOLEGŁY BLOKOWY ALGORYTM ODD-EVEN SORT (2)

ŹRÓDŁA

- Jarosław Pytliński, Mnożenie macierzy algorytmy równoległe, http://www-users.mat.uni.torun.pl/~bala/ sem_mgr_2000/matrix1.html
- Lucjan Stapp, Programowanie równoległe i rozproszone, Wykład 9, http://www.mini.pw.edu.pl/~lucjan/PRiR/wyklad9.pdf
- Lucjan Stapp, Programowanie równoległe i rozproszone, Wykład 12, http://www.mini.pw.edu.pl/~lucjan/PRiR/wyklad12.pdf
- Odd-Even Sort/Brick Sort, http://www.geeksforgeeks.org/odd-evensort-brick-sort/
- Kody źródłowe/Sortowanie bąbelkowe,
 https://pl.wikibooks.org/wiki/Kody_źródłowe/Sortowanie_bąbelkowe